

Tiltalen for Landsretten, selv om den paagældende ikke opfylder de i § 104, 2det Stykke nævnte Betingelser for at optræde for Landsretten; den beskikkede har ikke Ret til at oppebære særligt Vederlag. Justitsministeren beskikker iøvrigt de fornødne Medhjælpere for Statsadvokaterne“.

§ 12.

I Retsplejelovens § 107, 1ste Punktum, jfr. Lov Nr. 448 af 4. August 1919 § 2, ændres: „jfr. dog § 103, 2det Stykke“ til: „jfr. dog § 103, 1ste og 2det Stykke.“

§ 13.

I Retsplejelovens § 109, 1ste Stykke, 1ste Punktum ændres: „65“ til: „71“.

§ 14.

I Retsplejelovens § 137 tilføjes som nyt 1ste Stykke:

„Naar under en Straffesag en Sagfører er sigtet for at have gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal Undersøgellesdommeren underrette Sagførerraadet (§ 140) derom. Dette kan da som midlertidig Foranstaltning suspendere vedkommende fra Sagførervirksomheden, indtil Sagen er endelig afgjort. Dog kan den nævnte Foranstaltning ikke anvendes, uden at den paagældende har haft tilstrækkelig Lejlighed til overfor Raadet at erklære sig angaaende det ham paasigtede Forhold. En saadan Beslutning kan til enhver Tid omgøres af Raadet.“

§ 15.

Retsplejelovens § 138 affattes saaledes:

„Kommer en Sagfører under Konkurs, skal Justitsministeriet fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed og kan som Regel først tilbagegive ham den, naar han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at de ikke har noget Krav paa ham. Bliver en Sagfører umyndiggjort, skal Justitsministeriet ligeledes fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, saalænge Umyndiggørelsen vedvarer.

Retten til at udøve Sagførervirksomhed kan paa Foranledning af Justitsministeriet frakendes en Sagfører ved Dom, saafremt han paa Grund af Sindssygdom er uskikket til at udøve saadan Virksomhed. Under Sagen, der behandles i den borgerlige Retsplejes Former, beskikkes der Sagfører saavel for det offentlige som for den sagsøgte, for saa vidt denne ikke selv ønsker at sørge for sit Forsvar. Sagen er for begge Parters Vedkommende beneficeret i alle Instanser. Naar Grunden til Frakendelsen ikke længere er til Stede, tilbagegiver Justitsministeriet ham Retten efter indhentet Udtalelse fra Retslægeraadet.

I samtlige ovennævnte Tilfælde, saavel som naar en Sagfører har deponeret sin Beskikkelse i Justitsministeriet, kan han som Regel først faa Beskikkelsen udleveret paany, naar han har fremskaffet Vandelsattest og Raadighedsattest som i § 119 ommeldt, og Sagførerraadets Erklæring har været indhentet.“

§ 16.

Efter Retsplejelovens § 138 tilføjes i Kapitel 14 som ny § 138 a:

„Saalænge en Sagfører har sin Beskikkelse deponeret i Justitsministeriet, eller Retten til at udøve Sagførervirksomhed er frataget ham af Ministeriet, saa vel som naar han ved Dom er frakendt Retten til at udøve Sagførervirksomhed, er han uberettiget til at betegne sig som Sagfører, saa vel som til at benytte nogen anden Betegnelse, der er beregnet paa og egnet til at bibringe Offentligheden den fejlagtige Antagelse, at han stadig har Ret til at udøve Sagførervirksomhed.“